

MINISZTERELNÖK

Tisztelt Honfitársaim!

Ritka fényjelenség a történelemben az olyan pillanat, amely századok múltán sem veszít tökéletességéből és tisztaságából. 1848. március 15-én az első kokárdától a Nemzeti dalon át a Tizenkét pontig minden a magyarság összetartozását és szabadságvágyát hirdette. Azóta pedig e napnak a fénye éppúgy meghatározza életünket, ahogy bevilágította az egymástól való elszakítottság és a diktatúra legsötétebb évtizedeit is. Reményt adott, amikor az új tavaszra váró magyarság pincékben, padlásokon, széna alatt vagy téglarakásokban őrizte nemzetünk piros-fehér-zöld zászlaját, és bebizonyította, hogy amikor kiállunk egymásért és vállt vállnak vetve küzdünk közös céljainkért, akkor nincsen számunkra lehetetlen.

Ma ismét eljött az idő, amikor együtt kell megvédenünk szabadságunkat és ezeréves kultúránkat. Mert mi, magyarok ma sem kívánunk mást, mint hogy közösen ünnepelelhessük hőseinket, és olyan világot építhessünk magunknak, amelyben szabadon használhatjuk nyelvünket és büszkén mondhatjuk el, hogy akárcsak őseink, mi is az erő, a hűség és a jövőbe vetett reménység színeiben akarunk élni a Kárpát-medencében.

Engedjék meg, hogy az 1848-as forradalom és szabadságharc 170. évfordulóján tisztelettel köszöntsem Önöket, és azt kívánjam: még sok száz évig zengjen Beregszásztól Újvidékig és Dunaszerdahelytől Csíkszeredáig, hogy „Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!”

Budapest, 2018. március 15.

Tisztelettel:

Orbán Viktor